

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Η Μπουμπουλίνα είχε απίστευτα περιπετειώδη ζωή. Η καταγωγή της ήταν από την πανέμορφη Ύδρα. Γεννήθηκε, όμως, το Μάη του 1771, στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης. Ο πατέρας της, βλέπετε, ήταν φυλακισμένος εκεί και επειδή βρισκόταν στα τελευταία του η μητέρα της πήγε να τον επισκεφθεί ετοιμόγεννη, με την κοιλιά στο στόμα. Η Μπουμπουλίνα ήρθε στη ζωή μέσα στη σκλαβιά, αλλά έμελλε να αγωνιστεί όσο λίγες γυναίκες στην ιστορία για την πατρίδα της. Τέσσερα χρόνια μετά το χαμό του πατέρα της η μητέρα της ξαναπαντρεύτηκε έναν καπετάνιο από τις Σπέτσες. Έτσι, η μικρή Λασκαρίνα μετακόμισε στο αρχοντικό νησί. Ήταν ζωηρό και ατίθασο παιδί, που τρελαινόταν να ακούει ναυτικές ιστορίες. Πού την έχανες, πού την έβρισκες, στη θάλασσα που υπεραγαπούσε. Μεγαλώνοντας άρχισε να μελετά και να γοητεύεται από τα γραπτά και τις ιδέες του Ρήγα Φεραίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και από το «Θούριό» του για την ελευθερία.

Η Μπουμπουλίνα παντρεύτηκε στα δεκαεπτά της τον Δημήτριο Γιάννουζα και στα τριάντα της τον Δημήτριο Μπούμπουλη. Απέκτησε συνολικά επτά παιδιά, αλλά στα σαράντα της ήταν ήδη δυο φορές χήρα. Και οι δυο της σύζυγοι ήταν καπετάνιοι, αληθινά λιοντάρια της θάλασσας και αρκετά ευκατάστατοι άνθρωποι. Σκοτώθηκαν σε συμπλοκές με βερβερίνους

πειρατές, που εκείνα τα χρόνια λυμαινόταν τα πελάγη. Η καπετάνισσα, ωστόσο, δεν το έβαλε κάτω. Οργανώθηκε, χρησιμοποίησε με σύνεση και τόλμη το κοφτερό μυαλό της και κατάφερε όχι μόνο να διατηρήσει αλλά και να αυξήσει την περιουσία της. Δεν άργησε, μάλιστα, να ναυπηγήσει και τρία δικά της καράβια. Το πλέον αξιόμαχο το ονόμασε «Αγαμέμνων» και το έκανε ναυαρχίδα της. Υπήρξε το πρώτο πολεμικό πλοίο της Επανάστασης και άφησε εποχή για τα κατορθώματά του. Δεκαοχτώ βροντερά κανόνια έκρυβε στα σπλάχνα του, που

έπαιρναν φωτιά από τα γενναία παλικάρια, όλα άριστα εκπαιδευμένα από την Μπουμπουλίνα. Γιατί η καπετάνισσα δεν κρατιόταν: μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και αποφάσισε να τα δώσει όλα στον αγώνα...

Στα μέσα Μαρτίου του 1821 μια καινούρια σημαία υψώνεται στο ψηλότερο κατάρτι του θρυλικού «Αγαμέμνονα». Ταυτόχρονα, ακούγονται ομοβροντιές από τα κανόνια του, όπως αξίζει στην ιστορική αυτή στιγμή. Στη σημαία παριστάνεται ένας αετός με ανοιγμένες φτερούγες, που στο ένα του πόδι κρατάει μια άγκυρα και στο άλλο ένα φοίνικα που ξεπετάγεται μέσα από τις φλόγες. Το σκούρο μπλε της θάλασσας και το πορφυρό της φωτιάς είναι τα χρώματά της. Αρχές Απριλίου του 1821 η Μπουμπουλίνα σαλπάρει για το Ναύπλιο και αρχίζει την πολιορκία της. Αλλά δεν αρκείται σε αυτό. Επιτίθεται στα παραθαλάσσια κάστρα της περιοχής του Άργους. Στιγμή δεν παύει να εμψυχώνει τους πολεμιστές της. Ιστορικός της εποχής και αυτόπτης μάρτυρας της δράσης της την αποκαλεί «λεοντόθυμο». Με τη σκαλιστή πιστόλα της στο χέρι, ορμάει στις μάχες, θυσιάζοντας ό,τι πολυτιμότερο έχει: τον μεγαλύτερο γιο της, τον Γιάννο, αλλά και την περιουσία της. Μετά την πτώση του Ναυπλίου σειρά έχουν η Μονεμβασιά και η Τρίπολη.

«Έχει ο καιρός γυρίσματα», λέει ο λαός μας. Η ιστορία έχει αποδείξει πάμπολλες φορές, με τον πιο επώδυνο, δυστυχώς, τρόπο. Γιατί οι άνθρωποι δεν καταφέρνουν πάντα να πράξουν όπως αξίζει στα όνειρα και στα ιδανικά τους... Οι εμφύλιες διαμάχες αμαύρωσαν τον απελευθερωτικό αγώνα των Ελλήνων. Ο Κολοκοτρώνης φυλακίστηκε, η Μπουμπουλίνα πικράθηκε και αποσύρθηκε στις Σπέτσες. Μπροστά στη νέα μεγάλη απειλή, ωστόσο, τον Ιμπραήμ πασά με τον αμέτρητο στόλο του, ο Κολοκοτρώνης αποφυλακίζεται και διορίζεται αρχιστράτηγος. Η Μπουμπουλίνα είναι έτοιμη να τα ξεχάσει όλα και να επιτρέψει στο πεδίο της Μάχης. Δεν προλαβαίνει όμως. Το Μάη του 1825 δολοφονείται στο ίδιο της το σπίτι, επειδή ο γιος της Γεώργιος, αγάπησε και έκλεψε μια κοπέλα. Οι συγγενείς της όμως δεν τον ήθελαν για γαμπρό και ζήτησαν το λόγο από την καπετάνισσα. Εκείνη τους μίλησε σκληρά και περήφανα, κι αυτό ήταν αρκετό για να πυροδοτήσει την εκδίκησή τους. Ένα τέλος απροσδόκητο και εντελώς άδικο γι' αυτή την ξεχωριστή γυναίκα...

Μπουμπουλίνα Λασκαρίνα